

*Emperyalizme ve tekellere
karşı iş, toprak, demokrasi
ve bağımsızlık için birleş!*

MHP davasını halkın malı yapmak için birlik!

—TKP Merkez Komitesi Bildirisi —

Yeneceğiz

MHP davasıyla birlikte gerici illicliye azınlaştı. Tutuklamalar illicli güçlere karşı giderek yoğunlaşıyor. DİSK'e, demokratik yiğit örgütlerine karşı yargılamalar peşpeşe başlatılıyor. AP hızla örgütleniyor. Demirel açıktan açığa meydan okuyor. Cunta içinde ve dışındaki en gerici güçleri böylesine azdıranlar Pentagon ve NATO egemen çevreleridir.

Olaylar, olgular, TKP'nin ilkel ve esnek politikasının doğruluğunu kanıtıyor. Marksizm-Leninizm yenilemez ideolojisi, proletarya enternasyonalizminin sarılaşma desteği, komünistlerin etle kemik gibi haiktan ayrılmazlığı her militana, düşmanı titreten o amansız gücü veriyor. Ağır işkenceden geçmiş bir yoldaş "Yendim onları." diyor. "Düşüncem, inancım üstün geldi. Cellatlar yenildi." Bu inançla, bu bilinçle her zaman biz yeneceğiz.

Kadroların kavradıkları bir görev var: Bugün önde gelen görev, partiyi korumak. Partiyi korumak demek, kadroları korumak, yiğit bağlarını korumak, partinin Leninci birliğini korumak demektir. Bu görev son derece enerjik bir çalışmayla başarılmalıdır. Başarıacaktır.

Yeni koşullarda daha da çelikleşmiş bir parti disiplini gerek. Olanca gücümüzü illegal çalışmaya yetkinleştirmeye verirken, en küçük legal olanaktan bile ustaca yararlanmayı bir an bile gözardı edemeyiz.

Yiğit çalışmalarında her türlü sekterliğin izlerini yoketmek gerek. Yiğit bağlarını güçlendirmeye, demokratik güçlerin toplanmasına yarayan bir eylem biçimi kesinlikle yanlıştır. Emekçilerin küçük de olsa direnişinin içinde olmak, onu bilinçli eyleme dönüştürmek ancak yiğitlerin nabzını elde tutmakla olanaklıdır.

Parti kadroları çetin bir sınavdan geçiyor. Bu savaşlarda militanlar, yiğitlerin yarın devrimi utkuya ulaştıracak deneyleri kazanıyor. Emperyalizme, NATO'ya bağımsızlığa, tekellere, gericiliğin saldırılarına, cuntanın anti-demokratik baskılarına karşı halkın yürüttüğü savaşın onurlu sancıları komünistlerin omuzlarında yükseliyor.

Faşist MHP'ye karşı dava en sonunda açıldı. Faşist hareketin askersel diktatörlük eliyle yargılanması en başta şunu gösteriyor: Bu dava, işçi sınıfının, halkımızın, tüm ilericli güçlerin, yurtsever subayların yıllar boyu süren çetin savaşlarının bir kazanımıdır. Bu yargılama, aynı zamanda askersel yönetim içinde faşizm yanlılarıyla faşizme karşı olanların arasındaki çelişkiyi yansıtır. Ancak, halkımızın faşist MHP'ye karşı nice şehitler pahasına yürüttüğü ardıcıl savaşın olmasaydı, hiç bir güç bu halk düşmanlarını yargı önüne çıkaramazdı.

Ne ki, en gerici çevreler MHP'yi korumak, saldırıya daha yoğun olarak işçi sınıfına, ilericli güçlere yönelmek için harekete geçtiler. En saldırgan emperyalist çevrelerin, işbirlikçi tekellere besleyip ortaya saldırdığı faşist MHP'ye karşı açılan dava, cunta yönetiminin en gerici, en militarist ve işbirlikçi kesiminin, MİT ve polis içindeki azgın halk düşmanlarının, AP yöneticilerinin demokrasi güçlerinden öç alma duygularını kabarttı. Şimdi bu güçler, faşist MHP'ye karşı açılan davayla yedikleri yumruğu savuşturmak istiyorlar. Bu kanlı cinayet çetesini kurtarmak için anti-komünizmin kara bayrağıyla ilericli güçlere karşı saldırıya geçiyorlar. DİSK'e, Köy-Koop'a, TÖB-

DER'e karşı açılan davalardan güc alıyorlar, komünistlere, tüm ilericli güçlere karşı provokasyonlar planlıyorlar.

Böylece, faşistlerin yığınsal yargılanması, ülkemizde ilericli güçlerle gerici güçler, yurtseverlerle işbirlikçiler, halkla halk düşmanları arasında çetin bir savaşın atması başlıyor. Bu yargılanmanın geleceği işte bu savaşıma bağlı kalıyor. Askersel yönetim içinde, faşist MHP'ye karşı olan çevreler, ilericli güçlere karşı anti-komünist saldırıları onaylamakla faşizme, terörizme karşı olan güçleri zayıflatmış oluyorlar. Böylece kendi açmış oldukları MHP davasını baltalıyorlar, MHP'ye kol veren en gerici güçlere boyun eğiyorlar. Faşist terörün kurbanlarına saldırmak, "terörizmin kaynağını kurutma" sözlerini ters düşüyor.

ABD yönetiminin, NATO egemen çevrelerinin ülkemiz üstündeki baskıların yoğunlaştığı bir dönemde, ilericli yurtsever güçlere karşı baskıların artması, ülkemizi emperyalist, serüvenlere araç etmek isteyenlerin işine yarıyor, onları güçlendiriyor.

MHP'ye karşı açılan davanın sonucunda faşist elebaşlarının hakettikleri cezaya kendiliğinden çarpıtılacağı sananlar yanılıyorlar. Faşistlerin tüm cinayetlerinin, halk düşmanı

Arkası 2. sayfada

Anti-komünizmin iç yüzü

"Türkiye'yi komünist saldırı ve düzenden kurtarmak maskesi altında... kendilerinden olmayana çalışma, eğitim, adeta yaşam hakkı tanımaz tutumları... kendilerinden olmayana karşı düşman sayıp öldürmeye, öldürtmeye varan hiç doğu davranışları..."

Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi Askeri Savcılığı, faşist MHP'nin kanlı dosyasını bu sözlerle açtı. Dosya MHP'nin cinayetlerinin, karanlık ilişkilerinin yanı sıra bir gerçeği daha açığa çıkarttı: Tüm anti-komünist kıskırtmaların, kampanyaların iç yüzünü, gerçek amacını. MHP sanık sandalyesinde. Ama bir de MHP kanlı terörünü sürdürürken "komünizmle savaş", "milliyetçi gençler komünist tehlikeye karşı devleti koruyorlar" diye ona destek olanlar var. Dün "Bu kıs komünizm gelecek" diye MHP'nin zincirleme cinayetlerine hücum borusu çalan Bayar, bugün de faşist-gerici işbirliğinin dergilerinde yazılar yayınlıyor. Dün kanlı cinayetlere çağrı çıkaran Ergun Göze'ler, Kabaklılar, MHP'li katillerin baş savunuculuğunu ya-

parken bugün de anti-komünist demagoji silahına sarılıyorlar. TKP'yi hedef gösteriyorlar. Emekçi halkın örgütlerine, demokrasi güçlerine saldırıyorlar.

"Tercüman", "Son Havadis", gerici basın emekçi halkın demokratik örgütlerine saldırıyor, faşist katilleri bu yoldan aklamaya çalışıyorlar. Cunta'nın Köy-Koop'a, TÖB-DER'e, DİSK'e karşı açtığı davalar da işte bunların işine yarıyor.

Faşizmin yandaşları anti-komünist kıskırtmalarında en içreç yalanlara bile başvurmadan geri durmuyorlar. Bunlar, azgın bir faşist terörcü olduğu tartışma götürmez şekilde ortaya çıkan CIA bağlantılı Ağca'yı bile, bir hafta boyunca önce "devrimci", "komünist", "Sovyet ajanı" diye, bu tutmayınca da homoseksüel, manyak bireysel bir katil, bir "serseri" diye tanıtmaya çabaladılar.

İşkattan kaçanlar

Kanlı dosya açıkladıkça Türkes' in cuntaya mektuplar yazıp "Bizim" Arkası 6. sayfada

TKP Merkez Komitesi Bildirisi

►Başı 1.Sayfda

planlarının, MHP'nin emperyalist merkezlerle, işbirlikçi tekellerle, gerici AP çevreleriyle bağının, ordu ve devlet aygıtındaki uzantılarının kendiliğinden ortaya çıkacağını sananlar aldanıyorlar. Onlar uluslararası emperyalist merkezlerle bağlı neo-faşist güçlerin, ordu içindeki ve dışındaki en gerici güçlerin bu yapılamaya karşı artan direncini unutmuyorlar. Faşist harekete, gericiliğe karşı indirilene her yumruğu, ilerici güçlere karşı yoğun saldırılarını izlediği gerçeğine sırt çeviriyorlar. Demokratik hak ve özgürlüklerinden yoksun edilen emekçi halkımızın sesi kısıllırken, gerici basın küstahça kanlı cinayet şebekelerini savunuyor. Faşist ve Maocu yayın organları serbestçe yayınlıyor.

Bu durumda askersel savcılığın açığı vurduğu gerçekler, halkımıza ancak ilerici güçlerin etkin cabalarıyla duyurulabilir. Ancak tüm demokratik güçlerinin ordu içindeki ve dışındaki tüm yurtsever güçlerin eylem birliğiyle, MHP davası ülke ölçüsünde halkın aktif katıldığı anti-faşist bir savaşına dönüşebilir. İlerici güçlere yönelik saldırılara karşı koymadan, demokratik hak ve özgürlükler savunulmadan, DİSK, Köy-Koop, TÖB-DER yönetici ve üyeleriyle yığın-sal bir dayanışma hareketi yaratıl-

madan, faşist MHP'ye karşı açılan dava başarıyla sonuçlandırılmaz.

Askersel savcılığın suçlaması, "komünizme karşı savaş" adı altında faşistlerin binlerce insanın canına nasıl kıydıklarını gösteriyor. Anti-komünizme, anti-Sovyetizme karşı koymadan tutarlı bir anti-faşist savaşım verilmez. Halkımızın en iyi evlatlarına, komünistlere karşı düşmanlık yalnızca faşistlerin, en gerici güçlerin değerlerine su akıtır. Komünistler, tüm anti-faşist, demokrat ve yurtsever güçler arasındaki savaş arkadaşlığı daha da pekiştirilmelidir. Bu, günümüzün ertelenmez görevidir.

Faşist MHP'ye karşı açılan davanın küllendirilmesine izin vermeyelim! MHP'nin CIA'yla, emperyalist merkezler, işbirlikçi tekellerle, kontrgerilla, AP yönetimiyle bağlarını açığa çıkaralım! Faşistlerin bugün de gizli kalan kanlı cinayetlerini, halk düşmanı amaçlarını, demokrasi düşmanlığını sergileyelim! Bu azıllı anti-komünizmin iç yüzünü kime yaradığını, ülkemiz ve halkımız için nasıl acı sonuçlar doğurduğunu yığınlara duyuralım! Koğuşturulan, tutuklanan, baskı altında olan tüm ilerici güçlerle dayanışmayı daha da yükseltelim!

12 Mayıs 1981

TKP MK

Ekmeğ ve özgürlük kavgası

Cunta kurduğu "Yüksek Denetim Kurulu" ile, "Vargıçlar ve Savcılar Yüksek Kurulu" ile Anayasadaki demokratik ilkeleri fiilen kaldırmaya, kısıtlamaya başladı. Öte yandan yürüğü ve kafası cübbesinden kara kimi profesörler, "hukukçular", gerici politikacılarla da birlikte "devleti güçlü, iktidarı milli kılacak" bir anayasanın gereği ve biçimlerini hukuksal terimler ardında gizlenerek tartışıyorlar. 1924 Anayasasını çiğnediği, "milli iradeye", "tankikat komisyonu" gibi ortaklar koyduğu için, 27 Mayıs'ta ipten dönen Bayar, sıkıldandan "1924 Anayasasına dönelim", "milli iradeye Danıştay, Anayasa Mahkemesi gibi ortaklar koymayan bir anayasa hazırlayalım" diyor.

Halkımızın karşısına bazen "hukukçu", bazen "Atatürkçü", sık sık "milli irade koruyucusu" maskesiyle çıkan, ama hep 1961 Anayasası yerine gerici otoriter bir anayasa isteyen ordu içinde ve dışındaki militarist kliğin, faşizm yanlılarının, en gerici güçlerin bu maskelerinin arkasında gizlemeye çalıştıkları işbirlikçi tekellerin çıkarlarıdır. Halkımıza yediği lokma kadar, Anayasada sınırlı hakları da çok gören demokrasi düşmanlarının amacı işbirlikçi tekellerin devlet yönetiminde ve politik yaşamda yerini güçlendirmektir. Bu yolla ekonomik egemenliklerini pe-

kiştirmek, kârlarını, vurgunlarını korumaktır. Egemen güçlerin dışında kalan tüm halkın demokratik haklarını daha da sınırlayan, tümüyle gerici bir rejim ve ona yasal bir kılıf olacak bir anayasa oluşturmaktır. Halkımız "demokrasiye gecls", "yeni anayasa hazırlığı" adı altında işte böyle bir tehlikeye karşı karşıyadır. "1961 Anayasası kalsın mı, kalsın mı" tartışması, politikacılar, profesörler, hukukçuların hukuksal kavramları tokuşturmalarıyla sınırlanamaz. Bu, doğrudan halkın ekmeğ ve özgürlük savaşımının bir parçasıdır. Bu savaşımın bir tarafında işbirlikçi tekeller, ordu içindeki ve dışındaki en gerici güçler, öbür tarafında onların dışında kalan tüm halk yer alıyor. "Atatürkçülüğe", "milli iradeciliğe" sığınma cabaları suyu hukuksal tartışmaların tozu dumani, halkımızın, anayasa sorununun kendi öz sorunu olduğunu görmesini engellemeye yarıyor. Herşeyden önce bu oyunu bozmak gerekiyor. Yeni Anayasa, işçiyi, köylüyü, memura, esnafa, aydına ekmeğini koruyacak yeni haklar, haklarını savunmak için yeni özgürlükler mi getirir, yoksa var olanları da mı kaldıracaktır? Zaten kısıtlı olan fikir özgürlüğü, politik örgütlenme özgürlüğü daha da kısıtlanacak mıdır? ►Arkası 6. sayfada

Baskı aygıtındaki faşistler

— Militanlar Bildiriyor —

*TRABZON- MHP yanlısı Sıkıyönetim ve Garnizon Komutanı Tuğgeneral Akgün Gülşen ile hemşerisi Emniyet Müdürü Hamdi Aral, faşistlerin konumlarını koruyabilmelerinde baş etken. Faşist teröristleri koruyor, destekliyorlar. Gülşen'in amcaoğlu hüküm giymiş ÜGD'li; 12 Eylül öncesi 1.Şubede devrimcilerin fotoğraflarını almış, bunlardan bir kısmı öldürülmüştü. Şimdi 1.Şubede sorgulamalara karşıyor. Sorgulamaları perde arkasından Piyade Ön Yüzbaşı İsmet Kazancı yönetiyor. Tuğgeneral Gülşen ve onun yanı sıra AP'li Vali A.R. Yarıdanakul ile polis şefi Akgün 5 yurtseverin ölümü ve KTÜ'ne bomba konmasından sorumlu. Şimdi KTÜ'de kışkırtmaları faşist Yüzbaşı Cem Erseven yönetiyor. 1.Şubede İsmet Ünal da seçme faşist polisleri emrinde toplayıp 100 kişilik bir kadro oluşturdu.

* GİRESUN- Sıkıyönetim ve Garnizon Komutanı Jandarma Binbaşı Abdullah Demiral MHP'nin çalışmalarını destekliyor. Kalabalığa ateş açıp bir kişinin felç olmasına yol açan şimdiki Keşap Askerlik Şubeşi Başkanı ÜGD'li H.Karakılıç ve Balgat katliamının görgü tanığı olduğu için bir işçiyi öldüren, şimdiki Ticaret Lisesi öğretmeni, TİT militanı A. Mutlu, Demiral'a ilişkiler, Demiral değişik akımlardan 8 genci yakalatarak, "8 TKP'li yakalandı" diye anti-komünist kışkırtmaları girişti. Sivil mahkeme gençleri serbest bırakınca, mahkeme başkanına şahsen gidip tehdit ederek kararı bozdurttu.

*MERSİN- Gülnar ilçesine bağlı Kuşhan'da MHP'ye belediyeden mali olanak sağlayan, 12 Eylül'den önce faşistlere belediyeden dinamik veren AP'nin faşist eğilimli kanadından Abdullah Dik hâlâ belediye başkanı. Yardımcısı Hüseyin Çolak, Kuran Kursu hocası Mustafa Şinik ve vuru-cu güçleri İbrahim Kök ile silah kaçakçılığı yapıyorlar.

*BURDUR- Ramazan Acar: Vuru-cu güçler oluşturdu, silahlandırdı. Antakya'nın Meyhan-Kırıkhan Ürdü Ocaklarının kuruluşuna aktif katıldı. Şimdi sinsiçe MHP'nin Burdur-Tefenni-İsparta Antalya çalışmalarını yürütüyor. MHP'li Avukat Halil Ridvanoğlu: Evinde ÜGD 2.Başkanı Kemal Kara ile birlikte hazırlanmış ölüm listeleri bulundu. Süleyman Erkan: H.Ridvanoğlunun silahşörü ve şöförü. Çevreye silah yayıyordu. 5 kişinin öldürülmesini planladı. Burdur Emniyetindeki kaçakçı ve işkenceci yöneticilerle-Karakol Komutanı Başçavuş Güngör ile birlikte çalışıyor. Başçavuş Güngör ilerici-lere ve köylülere işkençe yapıyor, saldırılar düzenliyor.

Karşı-devrimciler yenilecektir

Polonya'daki gelişmeler, sosyalist düzeni ve ülkenin güvenliğini ciddi bir biçimde tehdit ediyor. Avrupa'da barışı ve güvenliği ateşe atıyor. İçişleri Bakan Yardımcısı, ABD ve NATO casusluk örgütlerinin, ülkede yaygın bir örgütlenme cabası içine girdiklerini açıkladı. Amacın öteki sosyalist ülkelerle Polonya Halk Cumhuriyeti'nin arasını açmak olduğunu söyledi. Bu arada "Solidarnos", açıkça karşı-devrimi program hedefi ilan etti.

Kuşkusuz bu günlere bir anda gelinmedi. Polonya'da gericilik, sosyalizm kuruculuğunun yasallıklarının yerine getirilmesinden, Polonya Birleşik İşçi Partisi'nin bir dizi ağır yanılsından ustaca yararlandı. Yığınların hoşnutsuzluğu, bilinçli, örgütlü bir biçimde sınıs sosyalizmin kazanımlarına karşı yönlendirildi. Karşı-devrimci KOR örgütü başını yer altından çıkardı. Solidarnos ortaya çıktı. Şimdi de sözde "Sosyal Demokrat" gruplar ilgalardan çıkarak "legal muhalefete" geçtiklerini açıklıyorlar. Emperyalizmin ülkede ki uzantıları, işi, artık komünistlere, halk milletlerine saldırılara dek vardırdılar. Soğuk savaş sırası ve sonrasındaki karşı-devrim deneyimleri, bundan sonraki aşamanın terörü açtıkları kıskırtılmak, ülkeyi bir iç savaşa sürüklemek ve erke yönelmek olduğunu gösteriyor.

PBİP'nin Katovice'deki forumunun bildirisinde, parti sıralarındaki oportünizm ve burjuva liberalizmi, aktifleşen karşı-devrime karşı parti yönetiminin gereken önlemleri alması, kararlı tutumu sert bir dille eleştirildi. Parti kongresine katılacak 300 delegenin ilk seçilen 80'inden yalnız 8'inin işçi olması, Leninci parti normlarına karşı yürütülen kampanya, Leninci güçlerin tepkisiyle karşılanıyor. Bu güçler, özellikle Polonya'nın faşizmden kurtarılması için can veren yüzbinlerce Sovyet askerinin kıtsal anısına saldırılmasına izin vermeyeceklerini belirtiyorlar.

Emperyalizm, uluslararası gericilik, sosyalist ülkeleri içten çökertme stratejisini bir an elden bırakmadı. Günümüzde Polonya Halk Cumhuriyeti'nde karşı-devrimi desteklemek için her şeyi yapıyor. Sorun erk sorunu, "Kim kimi" sorunudur. Polonya halkının, barışın ve dünya devrim sürecinin çıkarları Polonya'da karşı devrim tehlikesinin ezilmesini gerektiriyor. Polonya halkının tüm dünyada güvenebileceği dostları ve bağlaşıkları vardır, Türkiye komünistleri de, Polonya'da sosyalizmi ardıcıl savunma komünistleri ve emekçilerle tam bir dayanışma içindedirler.

Köy-Koop'la dayanışma!

Saldırgan, hedef ve neden aynı

Filistin kampları, Lübnan kentleri ateş altında. Lübnan Ulusal Yurtsever Cephesi, emperyalizmin ve siyonizmin amacının, Lübnan'ı parçalayıp saldırıyan bir askersel üsse dönüştürmek, İsrail'in etkinlik alanını genişletmek, Beyrut-Şam yolu üzerindeki tüm "engelleri temizlemek" olduğunu açıkladı.

Yakın ve Orta Doğu'yu emperyalizm, hegemonyacı stratejisinde, "yaşamsal çıkar bölgesi" ilan etti. Halkların doğal kaynakları üzerinde söz sahibi olmak istemelerini, emperyalizm "yaşamsal çıkarlarını" tehdit olarak niteliyor. Bölge, emperyalizmin Sovyetler Birliği'ne karşı saldırıyan amaçları açısından da önem taşıyor. Anti-emperyalist rejimlerin varlığı, ilerici güçlerin ve kurtuluş hareketlerinin güç kazanması, özellikle de Filistin halkının haklı davasının yaygın desteklenmesi, dünya "liderliğini kanıtlamak" için yeniden yola çıkan Amerikan emperyalizminin gözüne batan dikenidir.

Şimdi tekeli basında, bunaldıran Suriye roketlerini sorumlu tutan yazılar yayınlıyor. Nedeni açık: Suriye hükümeti Filistin halkının yanındadır. Arap Kararlılık ve Direnc Cephesi'nin temel direklerindenidir. Camp David ihanetine karşısındır. Ve 8 Ekim 1980'de 'Sovyetler Birliği ile bir Dostluk ve İşbirliği Anlaşması bağ-

lamıştır. Lübnan hükümetinin isteği ile buradaki Arap Barış Gücüne asker vermiştir.

Öte yandan ABD emperyalizmi, Suriye'nin yanı sıra, Lübnan'a da şantaj yapıyor. Çevik Güçler'ini yerleştirmek için olanak arıyor, bölgeye asker yığıyor. Camp David komposunu yeniden üretip, yeni bir Sedat-Begin buluşması tezgahlıyor. Sonra da bölgede bir "Sovyet tehdidi"nden söz ediyor.

Brejev Yoldaş, Tiflis konuşmasından, vakit geçirmeden Orta Doğu konusunda bir uluslararası konferansın toplanmasını istedi. Bu öneri, Arap ülkeleri ve halkları arasında yaygın destek buluyor. "Sovyet tehdidi" masalını temelden çürüten bu somut barışçı öneri, savaş tehlikesinin tırmanmasına engel olabilmeyen en gerçekçi yoludur.

Yurdumuzun da emperyalist serüvenlere sürüklenmesi gerçekten engellenmek isteniyorsa, Sovyetler Birliği'nin barış önerileri desteklenmelidir; Cunta hükümeti, Pentagon'un baskı ve şantajlarına karşı çıkmalı, Çevik Güçler'e hiçbir olanak tanınamalı, Suriye de içinde, tüm komşularımızla saldırıyımlık anlaşmaları imzalanmalıdır. Ancak böylesi bir tutum, hem ülke güvenliğini sağlam güvence, hem de bölge barışına gerçek bir katkı olur.

Yaşayan sosyalizm

Sosyalist ülkelerde bütün düzeylerde eğitim parasız ve herkese açık. Orta öğrenim zorunlu. Kitap, defter gibi bazı ders gereçleri ücretsiz sağlanıyor. Okul eğitiminin ana amacı olarak çocuklara düşünmeyi öğretmek saptanmış. ADC'de kreş yaşındaki çocukların %62'si kreşe, yuva yaşındakilerin ise %92'si yuvaya veriliyor. Sovyetler'de kreş ve yuva masraflarının %80'i devletçe karşılanıyor. ADC'de ilk ve orta öğretimde sınıf başına ortalama 22 öğrenci, öğretmen başına ise ortalama 14 öğrenci düşüyor. Tüm sosyalist ülkelerde okullarda sıcak öğle yemeği veriliyor. Sovyetler Birliği'nde, yüksek öğrenim öğrencilerinin %77'si devletten burs alıyor; her 10 00 kişiden 194'ü yüksek öğrenim öğrencisi; her yıl 30 ml yonu aşkın işçi meslek kurslarına giderek meslek bilgilerini artırıyor.

Köy-Koop kimin gözüne diken

"Ölkemizin siyasal, toplumsal gelişmesinde Köy-Koop'un küçümsemeyecek bir yeri vardır. Yüzbinlerce üretici köylü, Köy-Koop'tan sadece yarar görmüştür. Köy-Koop'un varlığı ve geliştiği güçlenmesi bazı çıkarıcı çevrelere rahatsız etmiştir. Bunların gözünde diken olmuştur..." Ankara 2 Numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi'nde açılan "Köy-Koop davası"nın ilk duruşmasında Nedim Tarhan, askersel savcının ileri sürdüğü savları böyle yanıtladı.

Yurdumuzda demokratik kooperatifçilik hareketinin yığınsal örgütü Köy-Koop kurulduğu günden bu yana, sömürülen üretici yığınlarından yana uğraş verdi. Üyelerinin ürettiği ürünü aracısız ve gerçekçi bir fiyatla satın aldı. İç ve dış pazar-

larda değerlendirildi. Aracı, tefeci ve büyük tüccarın vurgun ve soğun alanlarını giderek daralttı.

Köy-Koop, üretici köylünün ekonomik-sosyal çıkarlarını savunmasının gereği olarak ulusal bağımsızlığı, demokrasiyi, barışı savunan güçlerin safında yer aldı. Emekçi halkın çıkarlarının baş savunucusu olan, faşizm tehlikesine, gericiliğe, emperyalizme karşı savaşan ana güçte, işçi sınıfıyla bağlaşıklıkta yana çıktı. Bu nedenle Köy-Koop, egemen sınıflara doğrudan MHP'li faşistlere, Pekin uşağı yerli maoçulara açıkça boy hedefi olarak gösterildi. Köy-Koop'un en büyük kooperatiflerinden "Adako-Birlik" Genel Müdürü Akın Özdemir Adana'ya Arkası 6. sayfa

Ordu ve Leninci politika

Yusuf Vardar

"Sol" oportünizm ordu sorununda (her sorunda olduğu gibi) "devrimci laf ebeliği"nden öteye gidemez. Örneğin: Ordu, ..."burjuvazinin her türlü alçaklığından sorumludur." ("İşçinin Sesi", 145-146, s.13) Onlara göre orduya ayırımılı yaklaşmak, onun yurtsever kesimlerine seslenmek, "ulusal ordu" istemini dile getirmek oportünizmdir, "milliyetçi duyguları kasımak"tır. (a.y.) Bugünden ordudaki yurtsever subayları halkın demokrasî ve bağımsızlık savaşımına çağırma, "devrimciliğe" sığdıramayanlar, gūnaşırı çağrı çıkartıkları devrim gūnū gerçekten gelip catınca ordunun bir kesimini halkın, işçi sınıfının yanına kazanmayı nasıl başaracaklar? Bu noktada gidecekleri yer ya serüvencilik çıkmazı, ya da sağ oportünizmin yanısıdır. Marksizm-Leninizm ordunun egemen sınıfın baskı aracı olduğunu belirtir, ama onun yığını içinde yurtsever güçlerin varlığını yadsımaz. Tersine, bu çevrelerin emperyalizmden bağımsızlık ve demokrasî için savaşımında halkın yanında yer almısı olanaklı ve son derece önemlidir.

Lenin, emperyalizm koşullarında ordunun hem dışarıya karşı saldırganlığının, hem içeriyeye karşı baskınlığının olağanüstü arttığını belirtirken, ordu içinde ilerici yönde eğilimlerin olanaklarını artıran etkenlere de

ışaret etti. Daha 1905'te Lenin, orduların yığını zorunlu askerlik yoluyla silah altına alınan emekçi halkın oluşturduğunu, bunun ordu içinde yarattığı çelişkileri gösterdi. (Tüm Yapıtlar c.9, s.154 Rusça) Bolşevikler ordunun bir kesimini özellikle erleri devirme kazanmayı başardılar. Kapitalist ülkelerde bunalımların derinleşmesi bugün orduların içindeki farklılaşmayı artıran, çelişki potansiyelini ordunun profesyonel kesimlerine yayan bir etken oluyor.

Türkiye ordusundaki subaylar arasında da bugün, orta katmanlılardan başlayıp, yüksek rütbeli generallerde egemen burjuvaziye kadar uzanan, değişim sınıf ve katmanların öğeleri bulunuyor.

Bu sınıfsal etkene, bir de, ordunun emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savaşını vermiş olmasından gelen gelenekler ekleniyor. Ordu yönetiminde egemen olan Kemalizmin anti-emperyalist içeriğini yitirmiş olmasına karşılık, Kemalizmin anti-emperyalist geleneği ordunun yığını etkiliyor.

İşte bunun için, "ordu egemen sınıfın baskı aracıdır" genel gerçeğini yinelemekle yetinmek, ordu sorununu doğru anlamaya yetmez. Sınıfsal ve ideolojik bir sıra neden, NATO emrindeki orduda yurtsever

eğilimlere objektif temel oluyor. Bu nedenle, subayların genç yastan başlayan uzun bir eğitimle NATO'cu görüşlerle doldurularak yetiştirilmesine karşın; egemen sınıfın çıkarlarını "ulusal çıkar" gibi gösteren demogojilere, körü körüne "itaatin" ordunun köşe taşı yapılmasına karşın; 1960'lardan bu yana sık sık uygulanan "temizlik" operasyonlarına karşın, Türkiye ordusunda böyle eğilimlerin kökü kazınmıyor.

Öte yandan küçük burjuva çevrelerde başta gördüğümüzün tersi bir yanlış eğilim de var: Ordudan gelecek ilerici bir hükümet devirmesine bel bağlamak. "Cuntacılık" diye anılan bu eğilim, özünde işçi sınıfının, halk yığınının devrimci savaşımında belirleyici rolünü görememekte kaynaklanıyor. Tarihsel deneyim, bu eğilimin yığınlarla bütünleşeme sonucu verdiğini, hareketi baştan yenilgiye mahkum ettiğini gösterdi. Ordu içindeki yurtsever çevreler ancak halkla, onun savaşımı ile bağlandıkları ölçüde bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin kurulmasına önemli katkıda bulunabilirler.

Günümüzde hem genellikle dünyada, hem de özellikle yurdumuzda ordunun ekonomik ve politik yaşamda etkileri artıyor. Cunta rejimi, daha önce sıkıyönetimler, ordu yönetiminin eskiden beri erkte payı olması, orduyu politikanın içine çekiyor, öğelerinin politikleşmesini hızlandırıyor. Bu toplumdaki sınıf savaşımının orduya daha geniş ölçüde yansımaları getiriyor. Ordu yönetimi egemen burjuvazinin yalnız aracı değil bir parçası da olmuştur. Bu onun içinde bir ayırışma sürecine de temel oluyor. Öte yandan küçük rütbeli subaylar ve assubaylar, kimi ayrıcalıklarının sürdürmelerine karşın, artan ekonomik sıkıntılardan etkileniyorlar.

Sınıf savaşımının en fazla yansıdığı kesim, işçi, köylü emekçi kökenli erlerdir. Bunlar çeşitli baskılarla karşı karşıya. Öte yandan assubaylarda, subayların bir kesiminde, NATO'ya bağımlılığın sonuçlarına, emperyalist dayatmalara, halka karşı zorbalığa ordunun araç edilmesine karşı tepkiler oluşuyor. Generallerin arasında da faşizme karşı olanlar, komşularımızla ilişkileri, ülkenin dış politikasını görece gerçekçi konulardan değerlendirenler var.

Öte yandan en gerici, militarist kliğin eylemi artıyor. Yurtsever çevrelere karşı baskıların yoğunlaşırıyor, ordu tepesindeki ve erkteki etkilerini yükseltmeye çalışıyorlar. Bu koşullarda ordudaki yurtseverlerin görevi, güçlerini demokrasî için giderek oluşan hareket ile birleştirmek, cuntanın içindeki ve dışındaki en gerici Amerikancı öğeleri, militarist kliği yalıtmaaktır.

LENİN KÖŞESİ

Düşmanın çelişkilerinden yararlanmak

V.İ.Lenin, " 'Goşizm', komünizmin çocukluk hastalığı" yapıtında, komünistlerin kendi strateji ve taktiklerini saptarken ve bunu uygularken bir sıra etkenin yanısıra düşman kampındaki güçler dengesini öğrenmelerini ve burjuvazinin çeşitli partileri, çeşitli grupları arasındaki çelişkilerden yararlanmaları gerektiğini belirtiyor. Ve şöyle diyor: "Kendinden daha güçlü olan bir düşman, ancak son dereceye varan bir kuvvet gerillimi pahasına ve düşmanlar arasındaki en küçük 'çatlaktan', ayrı ayrı ülkeler burjuvazileri arasında, her ülkenin içindeki burjuvazinin çeşitli grupları ve kategorileri arasında en küçük çıkar çelişkilerinden ve aynı zamanda geçici bir bağlaşıksa da, sallantılı olsa da, koşula bağlı bulunsa da, pek o kadar sağlam ve güvenilir olmasa da, sayıca güçlü bir bağlaşığı kendinden yana kazanmak için, en küçük olanaktan en büyük özen ve uyanıklıkla, en ustaca ve en akıllı biçimde yararlanıldığı zaman yenilgiye uğratılabilir. Bu gerçeği kim anlamadıysa, ne Marksizmin, ne de genel olarak çağdaş bilimsel sosyalizmin zerrisini anlamamıştır." (Tüm Yapıtlar, c.41, s.55 Rusça)

Burjuvazinin çeşitli grupları arasındaki, bunların egemenlik ve yönetim biçimlerindeki, emekçi yığınların sınıf savaşımını ezmek için başvurdukları yöntemler arasındaki farklılıklar yığınları devrimci savaşımına kazanmak açısından çok önem taşır. Lenin bunu 20'li yıllardaki İngiltere örneğiyle somut olarak şöyle belirtiyor: "Gerek Churchill ile Lloyd George arasındaki görüş ayrılıkları -pek önemli olmayan ulusal farklar dışında bu türden politikacılar tüm ülkelerde vardır- gerek Henderson ile Lloyd George arasındaki görüş ayrılıkları, saf, yani soyut, yani henüz yığınların pratik, politik eylemi düzeyine varmamış komünizm açısından bakarsak pek küçük, pek önemsizdir. Ama yığınların pratik eylemi açısından bakarsak, bu ayrılıkların son derece, ama son derece büyük önemi vardır. (a.g.y, s.80)

Nasıl sendikalar?

Yeni bir sendikalar yasası çıkarmak üzere hazırlıklar çoğunlaşiyor. Önümüzdeki aylarda çalışma meclisinin toplanacağı, hükümetin, işverenlerin ve işçilerin adına da Türk-İş yönetiminin katılımıyla yasanın son haline getirileceği söyleniyor. Tekelci patronların güdümünde Odalar Birliği, yayınladığı 1981 ekonomik raporunda sendikalarla, yönetsel ve parasal denetim konmasını istiyor. TISK, TÜSİAD ve diğer patron örgütleri benzeri görüşleri içeren yasa tasarımlarını hazırladı. Türk-İş yönetimi ise, milyonlarca işçinin ekmeğini, işini, geleceğini Türk-İş'in kendi varlığını doğrudan ilgilendiren böylesine yasaşamsal bir konuda bile şimdiye kadar görüşünü ve sesini duyurmaktan kaçındı. Türk-İş'in önerisini hazırlamak görevi ancak Mayıs ayı başında, "komisyona havale" edildi.

Türk-İş yönetimi bugüne dek işçilerin çıkarlarını savunmak için elindeki, kısıtlı da olsa var olan olanakları kullanmadı. Bugün, çıkacak yasanın tekelciler çıkarlarına göre hazırlanmış gözlemlerini gözlemlemek için oluşturulacak bir çalışma meclisi içinde, işçilerin gerçek istemlerini dile getirecek mi? Söz sahibi, işçi sınıfı olmalıdır. İşçiler kendilerine nasıl sendikalar gerektiğini bugün her zamandan çok daha iyi biliyorlar.

TKP sendikal birlikten yanadır. bu birliğin gerçekleşme sürecinde yönetime işçi sınıfının çıkarlarını savunan sendikacıların gelmesi için savaşıyor." (TKP MK 1978 Plenum, Politik Büro raporu)

Gençlik savaşı olacaktır

Üniversite öğrenimi paralı oldu. Üniversite özerkliği kaldırılmak isteniyor. "Milli eğitim vakfı" diye, bir avuç tekelci okullara tümüyle el koymaya hazırlanıyor. Ekonomik ve sosyal bunalımın kurbanları arasında yer alan milyonlarca genç umutsuzluğun pençesine terk edilmiş. Topraksız köylülerin, yıkıma uğrayan küçük üreticilerin çocukları, yüzbinler halinde kent kaplarına dayanıyor. Ne verdi bu düzen gençliğe?.. Eğitim mi? İş mi?

İşbirliği büyük burjuvazinin erki dün gençlik yığınlarını sorunlarının çözümüne ve devrimci savaşıma yönelmekten alıkoymak için en alçakça yollara başvurdu: Gençliğin demokratik örgütlerini, en yığınsal örgütü İGD'yi kapattı. Emperyalizm demogoji araçları, yöntemleri ile gençliği yozlaştırmaya, moral olarak kökертmeye, arasında gerici,ırkçı, faşist görüşleri yaymaya ve devlet olanaklarıyla örgütlemeye girişti.Bunu başaramadığı yerlerde, Maoçuluğu yaymaya, politik aktif gençleri terörizme sürüklemeye çalıştı.

Bugün cunta sesleniyor gençliğe. Onun da yaptığı egemen burjuvazinin gençliği köleleştirme politikasına yeni yollar aramaktan öteye

İşçiler birlik istiyorlar. Kazandıklarını yitirdilerse ve ne kazanamadırlarsa birlikleri olmadıkları içindir, bunu biliyorlar. Onlar güçlü işkolu sendikalarında ve ülke çapında tek bir konfederasyonda güçlerini birleştirmek istiyorlar; ama patronların isteği, cuntanın dayatmasıyla değil; zorla, başka çare olmadıkları için değil! Onlar işçinin özgür kararına dayalı, gönüllü birlik istiyorlar. İşçiler, sendika kurma, üye olma, üyelikten çıkma üzerindeki her türlü yasadışı sınırlamaya karşıdır. İşçiler sınıf çıkarları temelinde, burjuvaziden, onun devletinden bağımsız, işçi sınıfından başka hiç bir gücün denetiminde ve yönetiminde olmayan özgür sendikalarda birleşmek istiyorlar. İşçilerin söz ve karar sahibi olduğu, tüzüğünün, politikasının, yöneticilerinin, dışardan hiçbir kısıtlama olmaksızın yalnızca işçilerce belirlendiği demokratik sendikalar istiyorlar. Başka hiç bir sendikal örgütlenmenin işçilerin çıkarını yeterince savunamayacağını çok iyi biliyorlar. TKP her zaman, sendikal birliği, sendikal demokrasiyi savunuyor. Bunun için savaşım verdi. Bugün de işçi sınıfının çıkarları gerektirdiği için, işçiler istediği için bağımsız, özgür, demokratik, güçlü sendikalarda gönüllü birliği savunuyor.

gitmüyor: Anti-emperyalist ilkeleri kasıtlı olarak gizlenen bir tür Atatürkçülikle, oyalamaya çalışıyorlar gençliği. Öte yandan gerici basında İGD'ye karşı kışkırtmalar artıyor. Haksız davalar açılıyor. Düzen aynı düzen: Gençliğe eğitimsizlikten, işsizlikten, umutsuzluktan başka bir şey vermeyen emperyalizme bağımlılık düzeni. Kapitalist düzen.

Elbette savaşıacaktır gençlik böyle işi bir düzene karşı! Haklıdır bu savaşımında. Üstelik bu kez, dün sınıf düşmanının şartıptı çıkmaz sokaklara şaptırıldığı pek çok genç, acı deneyimlerden deş çıkarmış olarak katılıyor savaşıma bugün.

Yaşam, "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyen ilerici gençleri doğru buluyor. Anti-emperyalist, anti-faşist savaşa, gençliğin hakları uğruna, yarınlarnı güvence altına alma uğruna savaşa yurtsever, demokrat, ilerici, devrimci tüm gençlerin eylem birliğinin önemi her geçen gün daha iyi anlaşılıyor. Gençliğin anti-emperyalist, demokratik savaş geleneğini yaşatan ilerici gençlik, tüm gençliği "daha geniş ölüme ve daha cesaretle" kucaklayacak yığınsal bir hareket yaratmak için en ön safta savaşıyor, savaşıyor.

Sendikal Birlik önündeki engelleri aşmak için birleşelim

* DİSK'e, ona bağlı sendikalarla konan yasağa hayır! Tutuklu DİSK yöneticilerine ve militanlarına özgürlük!

* Sendikal çalışmalara konan yasağa hayır! Grev, toplu sözleşme özgürlüğü! Yetki alma, sendika değiştirme, üye alma, üyelikten ayrılmaya konan yasaklara hayır!

1 Mayıs yaşıyor

DİSK kapatılmış, tüm sendikaların savaşım silahları ellerinden alınmış, binlerce işçi, sendikacı, emekçi, genç zindanlarda... İşçi sınıfımız, emekçiler bu yıl 1 Mayıs'ı askersel diktatörlüğün baskıları altında, en zor koşullarda karşıladılar. 1 Mayıs ülkenin dört bir yanında kutlandı.

TKP "1Mayıs geleneği yaşayacaktır" dedi. İşçiler, emekçiler, bu geleneği yaşattılar. Tüm yaratıcılıklarıyla 1 Mayıs'ın yasaklanamayacağını bir kez daha gösterdiler. 1Mayıs'ı resmî tatil olmaktan çıkaran burjuvazi onu kendi elleriyle fabrikalara, işyerlerine, mahallelere, okullara evlere taşıdı.

1 Mayıs, eylem birliğini yükseltme günü oldu. Maden-İş ve Bank-Sen, ortak 1 Mayıs açıklamalarında, DİSK'e konan yasağa, tutuklamalara, sendikal yasak ve sınırlamalara karşı, toplu sözleşme ve grev hakkı, özgür, bağımsız sendikal örgütlenme hakkı için savaşıma çağıldılar. "DİSK'li, Türk-İş'li, bağımsız sendikal tüm işçilerin gönüllü sendikal birliğini oluşturmak için mücadeleyi yükseltelim" dediler. Birçok fabrikada DİSK'li ve Türk-İş'li işçiler ortak toplantılar yapıp 1 Mayıs'ı kutlama biçimlerini birlikte saptadı ve uyguladı. İşçilerin kazanılmış haklarını bir bir yokeden cuntanın gönderdiği askeri birlikler işçilerin birliğini kıramadı. İstanbul'da 1 Mayıs Alanını zırlı birliklerle işgal etmeyi "başaran" cunta, 1 Mayıs'ı yoketmeyi başaramadı.

1Mayıs'ta TKP'nin 1 Mayıs belgileri elden ele dolaştı. Tüm TKP örgütleri 1 Mayıs kutlamaları konusunda görevlerini başarıyla yaptılar. TKP yığınların her koşulda savaşım verebileceğine, eylem yapabileceğine inanıyor. Yığınları somut koşullara uygun istem ve eylem biçimleri önermek yoluyla örgütüyor.

Geçmiş yıllarda da bu yıl da, 1 Mayıs işçi sınıfının güçlerini birleştirmeye, onu öteki ilerici güçlerin bağlama, ülkedeki politik etkinliği artırma, onun enternasyonalist bilincini yükseltme yolunda bir adım oldu. TKP'nin doğru politikası, bu yıl da en güç koşullar altında yığınları 1 Mayıs'ı coşkuyla karşılamada yardımcı oldu, yığınları arasında TKP'ye olan güveni artırdı. 1 Mayıs yaşıyor -TKP yaşıyor.

Anti-komünizmin içyüzü

►Başı 1.sayfada

yargılanmamız milliyetçilere ağır darbe olur" diye neden kivrandığı da belli oluyor. Pek çok cinayetleri dolaysız planlayıp örgütleyenin Tür-keş olduğu, MHP'nin ordu, devlet ve güvenlik organlarına sızdığı, baş-ka ülkelerden gizli servisler ve fa-şist partilerle bağları bulunduğu, bunlardan maddi destek gördüğü dosyada belirtiliyor.

MHP'ini bu kanlı yüzünü demok-rasi güçleri daha baştan açığa çı-kartmışlardı. MHP davasının açıldığının bildirilmesi, dosyaların açıklan-maya başlanması, demokrasi güçlerin-in uzun ve kararlı savaşmalarının bir ürünü oldu.

Ama yalnız bunu saptamak yet-miyor. Demokrasi güçlerinin öndü-ne savaşımı sürdürmek, MHP davasını halka maletmek, onu anti-faşist bir halk hareketinin kaldıracı yapmak

görevi duruyor. MHP dosyasının kamuoyuna açıklanmasına karşı "Tercüman" gazetesinin kopardığı yaygara, karanlık güçlerin nasıl ışık-tan kaçtığı, halkın gerçekleri öğ-renmesinden korktuğunu gösterdi.

MHP davasını tüm yurttaşlara duyur-alım; yaygınlaştıralım. Demokrasi güçlerine baskılara karşı çıkalım. "Sola vurulursa, beklî faşistlerle de cezalandırmak kolaylaşır" sanıp, anti-komünist kışkırtmalara, demokrasî güçlerine baskıya karşı çıkmamak, tam tersine, faşistlerin cezalandırıl-masını önlemeye çabalayanlara bo-yun eğmektir. Anti-komünist kışkırt-macılar, dünkü gibi bugün de "ken-dilerinden olmayan" herkesi hedef alıyor. Faşizmin destekçileri yine "komünizmle savaş" maskesi ardına gizleniyor, bu kez de kanlı Türkes'lerin hakettikleri ceza-yı bulmalarını önlemeye çalışıyorlar.

Ekmek ve özgürlük kavgası

►Başı 2. sayfada

Ücretler hükümetlerin emriyle mi, Yoksa gerçek toplu sözleşmelerle mi saptanacaktır? Sendikalar grev yapabilecek midir? Haksızlığa uğ-rayan memur eskisi gibi Danıştaya başvurabilecek midir? Yargı güven-çesi olacak mıdır? Yoksa sivil mah-kemeleri de, sıkıyönetim mahkemeleri gibi emirle karar veren, güdümlü kurumlara döndüren "Yargıcılar ve Savcılar Yüksek Kurulu" kala-cak mıdır?

İşte 1961 Anayasası, ya da yeni anayasa üzerinde süren tartışmanın

gerçek konusu budur. Tüm gelişme-ler, uygulamalar, planlanan anayasa değişikliklerinin halkın özgürlüğünü kısıtlayacak, güçlerin daha da dar bir çevre elinde toplandığı gerici bir otoriter rejimi yerleştirecek yön-de olacağını gösteriyor. Demokrasi güçlerinin güncel görevi, 1961 Ana-yasasındaki sınırlı hak ve özgürlük-leri ortadan kaldırmaya yönelik her adımın, her cabının karşısında güç-leri birleştirmek, hukuksal tartışma-lara boğulmadan yığınları bu sava-şıma seferber etmektir.

Köy-koop kimin gözüne diken

►Başı 3. sayfada

da faşistlerce öldürüldü. İki yıl için-de Köy-Koop daha 5 yöneticisini yitirdi. 17. Bölge Birliği faşistlerin saldırısına uğradı. 100'e yakın koo-peratifin binaları, ambarları ateşe verildi. Maocular Köy-Koop'u icten ice yıkamayı denediler.

Bütün saldırılar, provokasyonlar Köy-Koop'u 57 bölge birliğiyle, 2 bin 380 kooperatifiyle ve 2,5 milyon üretici köylü ocağı üyesiy-

le yıkamadı. Emekçi köylüleri ver-gilerle, düşük taban fiyatları, daralan ekim alanları ve pahalı girdiler-le yıkıma uğratan önlemlere Köy-Koop başlıca engeldi. Şimdi bu "İşi" iki yoldan: Sıkıyönetim Mah-kemesinde açılan dava ve köylü-nün çıkarlarını savunmasını engelle-mek amacıyla hazırlanan yeni "Kooperatif yasası"yla deniyorlar. Köy-Koop ile TKP arasında bir "baş" aramaya kalkıyorlar. TKP tüm emekçilerin, ulusun çıkarlarını savunuyor. TKP emekçi köylülerin de çıkarlarını savunuyor. Öyleyse eibette Köy-Koop'la ortak savaşım hedefleri olacaktır. Köy-Koop'u Köy-Koop yapan emekçi köylüler, demok-ratik yığın örgütlerine sahip çıkmıştır ve çıkacaklardır.

● "Teröristlerin gömdüğü"

MERSİN- TRABZON- GİRESUN- RİZE- Köylerde silah arayan birlik-lerin komutanları muhtarlardan, ev-lerdeki silahları toplayıp GÖMME-LERİNİ, ve sonra "İnbar" etmelerini istiyorlar. Sonra radyo ve TV "te-röristlerin gömdüğü silahlar bulundu" diye yayın yapıyor.

İsdemir'de neler oluyor ?

İşbirlikçi tekeller "KİT'ler zarar ediyor, onları bize satın" diyorlar. İşte KİT'lerin nasıl zarar ettirildi-gine İsdemir'den bir örnek;

*Turhan Feyzoğlu'nun da iliş-kili olduğu Arslan Tokoğlu firması 1977 yılında İsdemir'i 70 milyon TL. dolandırdı. Hesabı sorulmuyor.

*Stok kontrol müdürlüğünde tekel-lerle elele verilecek gerçekleştirilen 100 milyonlarca liralık yolsuzluklar, ört-bas ediliyor.

*"Firkete yolsuzluğu" diye adlan-dırılan ve bir kaç ayda 50 milyon TL. vurgun yapılmasına yol açan olaya, göz yumuluyor.

*Muhasebenin kasasından 500 bin lira çalıp MHP'ye veren faşist, yargı-lanması sürerken, Lokaller ve Klüp-ler Şefliğine te' ettiriliyor.

*İşçiden zorla kesilen 70 mil-yon lira, işçilerin tümüne yakını dibeğe verildiği halde kendilerine ödenmiyor. Çelik-İş'in AP'li, MHP'li yöneticilerine ödenmek için uygun bir an gözleniyor.

*Parayla işçi alan, kadro satan, yolsuzluk yapanlar en yetkili görev-lerde dururken, Atatürkçü, CHP'li 12 mühendis ve yetiskin işçiler işten atılıyor, dürüst insanlar tutuk-lanıp, işkence görüyor.

*Bütün bu yolsuzlukların perde ar-kasındaki babası, Genel Müdür Yar-dımcısı Bekir Yücel'dir. Hem AP'li, hem MHP'li, bir de üstüne "Nurcu" Şimdi de Türkiye Demir Çelik İş-letmeleri "Atatürk'ün 100. yılını an-ma komitesi başkanı" olan bu sahtekar kimdir? MC döneminde İs-demir'de Hukuk Müşaviriyken para karşılığı çok faşist ve gericiyi işe aldırdı, CHP döneminde yolsuzluk-larından dolayı sürülünce, faşist yön-eetimli Çelik-İş'in resmi avukatı olarak çalıştı. MHP'li faşistlerin davalarını yürüttü. Son Demirel hükümeti döne-minde MHP'ilerin ve AP'li Nurcu-ların girişimiyle Genel Müdür Yar-dımcılığına oturdu. Toplu sözleşme-ye, Çelik-İş'ten aldığı 500 bin lira rüşvet karşılığı "Her işçiden 20, işverenden işçi başına 10 lira spor aidatı kesilir" maddesini koy-durdu.

Bekir Yücel MHP'nin KİT'ler için-deki uzantılarına yalnızca bir ö-nek, Böyleleri daha çok var. MHP'li-lerden arındırılmadan KİT'lerin zarar-ının önlenmesi beklenemez.

H.Acar—İskenderun

● "Erkeklik"

MERSİN- Komando birlikleri köy-lüğü silah SATIN ALMAYA zor-luyor: Teslim edecek silahı olma-yan işkence görüyor. Elvanlı'da bir yüzbaşı silahsız köylülere, "Siz nasıl erkeksiniz, bir silahınız bile yok!" diye hareket edip meydan dayığı attırdı.

● Aranıyor!

ORDU- Şubat sayımızda esnafın protestosuyla görevden alındığını bildiğimiz faşist yanlısı eski Ordu Valisi Akkaya aranıyor. Fatsa "Nokta Operasyonu"nu önceden gizlice Türkes'e bildirdiği ortaya çıkan ve operasyonu yürüten birliklerin başına maskeli ceza-evi kaçıklarını geçirmesiyle ün yapan Akkaya hakkında, askerî savcılık MHP davası kapsamında tutuklama kararı çıkarttı. Akkaya kaçtı.; evine yapılan polis baskın-larında yakalanamadı.

MİLİTANLARDAN

Kavga sesleri

Okuyucularımız sınıf savaşımının kavga alanlarından bildiriyorlar:

* BURSA- BİŞAŞ'da prlm ve avansların ödenmesinde güçlük çıkarılması üzerine, işçiler üretimi düşürdüler. 9000 kg ılık üretimi 5000'e düştü. Direnişe Teksif sendikası üyesi tüm işçiler katıldı. İşveren boyun eğmek zorunda kaldı.

* BURSA- SİFAŞ'da aynı nedenle işçiler imza topladılar.

* BURSA- İPSAN'da aynı nedenle imza toplandı. İzinde olmayan 200 işçinin tümü imza verdi. Ardından işçiler topluca sıkıyönetim komutanı ve bölge çalışma müdürlüğüne gittiler. İşverene boyun eğdirildi.

* BURSA- SANTRAL DİKİŞ'te "iş kazasında" bir işçinin yaralanması, topluca yarım saat işi durdurarak protesto edildi.

* İSTANBUL- UZEL'de toplu sözleşme çığnerek yemek kalitesi düşürülmüştü. Mayıs ayında bir de yoğurt çıkmaması üzerine üç vardiyada yemek boykotu yapıldı. Üç kişi dışında tüm işçiler boykota katıldı.

* SAMSUN- TEKEL sigara fabrikasında, kantini teftiş eden yüzbaşının işçileri "fazla ekmek yiyorsunuz" diye azarlamaya kalkması üzerine, işçiler "yedğimiz yarım ekmek, şimdi de ona mi göz diktiniz" diye protesto ettiler.

Adım adım...

Erdemir'de iş kazasında bir arkadaşımızı daha kaybettik. Kısa bir süre önce bir arkadaş daha ölüm tehlikesi atlatmış, başvurularımıza karşın gereken önem alınmamıştı. Büyük tepki doğdu. Savaşımı adım adım yükselttik; sınıf düşmanı adım adım geri çekildi...

Önce müdür yardımcısının cinayet delilini savcıdan gizleme çabasını öndedik. Arkadan tüm arkadaşların imzasıyla sıkıyönetime başvurduk. Arkadaşımızın ölüm haberi geldiği gün yemek yemedik ve işbaşı yapmadık. Cenazeyi 5 otobüs ve 100'e yakın taksit konvoyu ile karışladık. Müdürlükten cenaze töreni için otobüs istedik. "1 otobüs ve tören için de 30 kişiye izin veririm" dedi. Otobüsün senin olsun dedik ve üç arkadaş; nöbetçi bırakıp şehrin merkezine yürüdük. Müdür sesini çıkarmadı. Sıkıyönetim cenazeye çelenk göndermiş! Çelenklerini törenin önünde yürütmek istiyorlardı. Karşı çıktık. Onların değil işçilerin çelenge en başta yer aldı. Burada da boyun eğdiler. Tören bitiminde hepimizin yüreği acılıydı. Ama başlarımız dikti. Savaş gücümüzü güveniyorduk...

Cem. Ö- Ereğli

1 Mayıs savaşımlarından

Militanlar, 1 Mayıs savaşımından yazıyor. Bu yıl 1 Mayıs çeşitli biçimlerde kutlandı. Her fabrikada 1 Mayıs bayrağı başka bir biçimde yükseldi. İşçiler, en temiz bayramlık elbiseleriyle, kimi yakasında kırmızı karanfillerle işe geldiler. Süngülü askerlerin önünde kucaklaşarak bayramlaştılar. 1 Mayıs bildirileri elden ele dolaştı. Yine pankartlar asıldı. Afişleme, yazılama yapıldı. Pullar, dağıtıldı. Fabrikalarda, köylerde, okullarda, öğretmen odalarında, kırlarda, spor karşılaşmalarında, evlerde 1 Mayıs kutlandı.

Kızıl karanfiller

1 Mayıs günü en yeni elbiselerimizle fabrikaya geldik. Soyunma odalarında-makina başlarında birbirimizin bayramını kutluuyorduk. Fabrikanın bir köşesinde bir grup 1 Mayıs marşını söylediler. Yemekte su bardaklarını aynı anda hepimiz havaya kaldırarak kutlamayı burada da sürdürdük. Paydos saatine yakın bir sendikacı arkadaşın önerisiyle, tüm

işçiler karar aldık: Herkes gelen vardiya arkadaşının bir karanfil bir sigarayla karşılayacak ve bu diğer vardiyalara da aktarılacaktı. Bir işçi arkadaş "1 Mayıs yasak ama biz fabrika çatısı altında böylesine bir coşkuyla kutladık bayramımızı, eğer şimdi meydanlarda olsaydık kentin caddeleri işçi seliyle taşardı" dedi. Paydoştan sonra gruplar halinde parklara gittik, konuşmalarımızı kutlamayı orada da sürdürdük.

Hasan K.- İstanbul

Köklü gelenek

Bu yıl 1 Mayıs'ı Kızıl Bursa'da, kırdı kutladık. İşçi sınıfının köklü bir devrimci geleneğini yaşattık. Arkadaşlar kısa konuşmalar yaptılar. ABD'nin, NATO'nun ülkemize dayatmaları, barış mı savaş mı sorunu, işyerlerimizde süregiden sömürü, pahalılık, cuntanın politikası üzerine konuşular. İşkence gören bir arkadaşımızı, poliste ve sıkıyönetimdeki gerici-faşist güçlerin tutuklanan yurtseverlere, işçilere saldırmalarını anlattı. Konuşmaların yanı sıra, türküler söylendi. Grubumuz yöre fabrikalardan işçilerin katılımıyla daha da büyüdü. Kutlama karanlık basana dek sürdü; Bir arkadaşımızın "1 Mayıs nasıl kutlanır patronlar-generaller gelsin de görsün", "Haydi 1982 1 Mayıs'ına" sözleriyle sona erdi.

Ali U.- Bursa

Bayram yeri

1 Mayıs günü patron personel binasının yanında sivil polisle birlikte işçileri izliyordu. Biz, temiz bayramlık giysileri giymiştik. Ama her zamanki gibi kartları basıp işbaşı yapıyorduk. Patronun bunu gördüğüce yüzü güliyordu. Birden işçiler kaynaşmaya-kucaklaşmaya başladı. Hepimiz birbirimizin 1 Mayıs'ını kutluuyorduk. Patron telaşlandı. Yollanan ustabaşılar "bir bölümden bir bölüme geçmek yasak-geçenlerin 3 yemiyesi kesilecek" diye bağıriyordu, ama aldırın olmuyordu. Fabrika bir anda 1 Mayıs bayram yeri olmuştu...

Sabri H. -İzmit

İşkenceler nereden cesaret alıyor?

...Cunta ve Başbakan Uluşu bir kaç kez işkencelere karşı olduklarını, işkencelerincezealandırılacaklarını söylediler. "İşkenceler sistemli ve yaygın değildir" dediler. Ama neden 12 Eylül'den sonra işkenceler hızla arttı? İşkenceler için, satın alınan, yaptırılan özel aletler kullanılıyor. İşkenceler bunları kendi paralarıyla mı alıyorlar? Gizlice mi bunları

emniyet binalarına sokuyorlar? Emniyet müdürlerinden valilerden, sıkıyönetim komutanlarından saklı mı işkence yapılıyor? Ocak ayında Başbakan Uluşu 14 kişinin işkenceden öldüğünü resmen kabul etti... Bugün kontr-gerilla varlığını sürdürüyor-cinayetlerin, işkencelerin de arkasında bu kanlı örgüt yatıyor...

A. Rıza K.- Giresun

İşkenceleri açıklamayı sürdürüyoruz

TRABZON- İşkence yeri: Değiştirildi; Bölge Trafik Müdürlüğünden Emniyet Sarayı üst katına alındı. İşkenceyi 1. Şube yönetiyor. Ayrıca Giresun ve Rize'den de işkenceye tutuklular getiriliyor. İşkenceci-başı: Piyade Ön Yüzbaşı İsmet Kazancı.

GİRESUN- Cezaevinde işkenceci-başı: Cezaevi Müdürü MHP yanlısı Ahmet Karaçalı, Gardiyanlara zorla işkence yaptırıyor.

Tutuklularla dayanışma

Pek çok işçi, sendikacı, ilerici gözaltında, tutuklu, cezaevinde. Bunlarla dayanışma bugün, savsaklanmaya gelmez, en yakıcı bir görevdir.

Bu dayanışmanın çok yönlü işlevi var. Birincisi, tutuklu yurtseverlere, ailesine yalnız olmadıklarını göstermek. Tutuklevlerinde komünistler de, yazgısını onlarla paylaşan diğer arkadaşlar: İşçiler, anti-faşistler, tüm ilerici insanlar da, düşmanın en açık saldırısı ile göğüs göğüs. Kimi işkence, Onlara dayanışmanın sıcaklığını duyurmak, güç vermek yaşamsal bir etken. Dayanışma tutuklu yurtseverlere, onun çevresindekilere, politik yaşamlarında doğru yönde ileri adım atmada yardımcı oluyor, onları yüreklendiriyor.

İkincisi, dayanışma eylemi yığınları eğitebilecek bir okuldur. Askerel diktatörlük koşullarında politik bir tutukluyla maddesel ve moral dayanışmada bulunmak, politik yaşamda konum almanın, yan tutmanın, savaşıma girmenin önemli bir adımı oluyor.

Üçüncüsü, değişik politik görüşlerden ilerici tutuklularla dayanışma, bu dayanışmaya halkın değişik kesimlerinin değişik görüş çevrelerinin çekilmesi, eylem birliğini geliştiren bir rol oynuyor.

Dayanışma sorunu, her şeyden önce bir yığın çalışması sorunudur; basit değildir. Dayanışmayı en yakın sempatan halkasının ve politik tutukluların kendi yakınlarının ötesine, gerçekten "yığına" taşımak istedik mi, işin zorluğu anlarız. Bir kez, askerel diktatörlük var. Sıkıyönetim var. Yılgınlık yayıyor. Sonra, pek çok yurttaş, hakir olarak nefrette baktığı terörizme, "buluşturılmaktan" korkuyor. Gericiler de bu yolda yalan-karayala kampanyalarından geri durmuyor. İlerici, demokrat tutukluların terörist olmadığını, terörizme karşı olduğunu inandırıcılıkla anlatmak gerek. Anlatmak yetmez: Dayanışma yapılacak tutukluların kişiliğinde somutlamak gerek. Maddesel yardımın başka amaçlara gitmediğini göstermek, kanıtlamak, güven sağlamak gerek.

Fabrikalarda dayanışma daha başarılı yürüyor. Hele tutuklu, tanınan sevilen bir arkadaşsa... Öte yandan diğer çevrelere de erişmek zorunu. Dayanışma değişik düzeylerde olabilir. Kimi topluca tutukevine görüşmeçi gitmeye hazırız, kimi isim vermeden para yardımıyla yetinir. Yaratıcılıkla, değişik, elverişli biçimler bulmak gerek. Bu çalışmanın vazgeçilmez bir yanı, yığının içinde saygın, çevrede güvnen sağlamış kişileri dayanışmaya örgütlemek, yürütmeye, yardımları iletmeye işlerine kazan-

Yığınların içinde Köylüyü anlamak

Köylülük içinde çalışma deneyimimizden bir kesit aktarmak istiyorum. Geçen yıl bütün kurultayı yaptım. Konu somuttu, günceldi... Binalerde köylü ailesinin devlet tekelıyla, tüccarla olan çelişkisini ve sorunlarını ele alıyordu. Büyük konuşmacılar ve ajitatörler yoktu. Konuşmacı köylüydü. Sorunlarını derdlerini dile getiriyordu. Sesi hâlâ kulaklarımdadır, bir "köylü şöyle konuşuyordu: "Ben hastalanmıştım çocuğuma ilaç alamazken, tek bütün maraza, yakanlaşmışın diye avuc'dolu su para döküyordum. Görüyorsunuz ya dostlar, bütün çocuğumuzdan da kıymetli oldu..." Gañ damarına basılığında köylünün nasıl yaman ajitator kesildiğini gördük. Bu kurultaydan sonra diğer bir ilimizde bir kurultay daha yapıldı. Buna ünlü konuşmacılar ve ajitatörler de katıldı. Kitlesellğe kalırsa ötekinden aşağı kalır yanı yoktu. Baş düşmandan da, o günkü kitlele çevrelerle dayanışmadan da söz edildi. Kesen de ne varsa söylendi. Kendi kendimize çostuk. Köylü ise ürkek ürkek izliyordu. Sonunda, köylünün bir sorusu olup olmadığı sorulunca, cesaretle bir köylü kalkıp, "küçük traktörlerin gelip gelmeyeceğini" sordu. Biz ne söyledik, köylü ne istiyordu! Konuşulanlar, köylü için havanda su kalmıştı. Bu neden böyle ol-

du? Köylünün psikolojisi, özgül, somut, yakıcı sorunları ve çelişkileri gereği gibi göz önüne alınmamıştı. Örneğin büyük toprak sahipleri ve topraksız köylülerin pek olmadığı bir bölgede "köylüye toprak" belgisi baş belgi yapılıyordu. Deneyimlerimiz gösteriyor, ki, herşeyden önce köylülüğün sosyal yapısını, iç çelişkilerini ve ayrışmasını, kendilerini sömürönlere karşı ortak çelişkilerini saptamak çok önemli.

Köylünün küçük mülk sahibi olmaktan okulsuz, eğitilmiş bırakılmaması olmanın gelen özellikleri, uzun yıllardır aldatılmış olmanın getirdiği şüphecilği, kendi içinden olmayanlara duyduğu yabancılaşma duygusu yavaş, görerek, sinayarak, öz deneyimle bilinçlenmesi kavranmadıkça köylü içinde başarılı bir çalışma yapılamıyor. Daha da önemlisi bu genel niteliğin, bölgesel etkilerin yansımaları burundükleri özgün yapıyı iyice kavrayıp değerlendirmeden köylüyü örgütlemek, etkilemeye çalışmak olanaksızdır. Öncelikle bölgemize özgü başlıca sorunu bulup çıkarmak, ortaya çıkan çelişkinin üzerine nasıl gideceğimizi belirlemek zorundayız.

Tüm tutuklu anti-faşistlere özgürlük!

Dinlemesini öğrenmek

Askerel diktatörlük kadınlar arasındaki çalışmalarımızı durduramadı. Bugün yeni koşullara uygun biçimde, içimiz sınıf kınıyla dolu olarak çalışıyoruz.

12 Eylül öncesinde, bir kaç mahalleyle birlikte ele alıyorduk. Şimdi tek tek mahalleleri ayrı ayrı ele alıyoruz. Böylece daha az mahallede, ama daha sürekli, kalıcı sonuç alıcı çalışma yapma olanağı doğuyor.

Çalışmalarımızı önceden planlıyoruz, programlı çalışıyoruz. Günlük başını izliyoruz, okuduklarımızı yorumlarıyla birlikte kadınlara götürüyoruz. Her mahallede ilk önce, eskiden tanıdığımız kadınları ziyaret ediyoruz. Sonra yeni tanışılanlara ve günlere sıra geliyor. Bu ziyaretlerde ve günlerde ıssızlık, pahalılık, konut sorunlarından, kıdem tazminatlarından, ikramiyelerden söz açılıyor. Önce dinliyoruz. 12 Eylül öncesi dinlemesini bimezdik çoğumuz, şimdi dinlemesini öğreniyoruz.

Onların ruh hallerini, düşüncelerini, nelere önem verdiklerini, nerelere takıldığını anlıyor, sonra onları da düşündürerek, onlarla birlikte bu sorunların nasıl çözümlenebileceğini, kadınların buna nasıl katkıda bulunabileceğini anlatıyoruz. 12 Eylül'den hemen sonra "Kıdem tazminatları giderse gitsin aylıklarımız var ya!" diyen kimi işçi eşleri t.b. kaç ay sonra bugün "Bu gideri karşı bir şeyler yapmak gerek, ben de varım" diyor. Kadın yığınları da kendi özdeneyimleriyle doğrudan yaklaşıyorlar, doğruları buluyorlar. Ama onlara mutlaka yol göstermek gerekiyor.

Ayrıca değişik mahallelerden tutuklu eşleri bir araya gelip yeni ve ilk kez tutuklanan; gözaltına alınan birisinin ailesini ziyarete gidiyor. Bu çok önemli sonuçlar doğuruyor. Bu kadınları, demokrasi, barış savaşımına kazanmak olanağı doğuyor. Her mahallede kimler gözaltına alındı, kimler tutuklandı bunları izliyor, ilerici, demokrat çevrelerden içeriye alınanların ailelerini ziyaret etmeye çalışıyoruz. Şimdi maddi dayanışmaya güçlendirme için yeni yollar arıyoruz.

maktır. Tutuklunun olduğu kadar, dayanışmaya çağırınların da çevrede bilinen, sayılan, sevilen insanlar olması başarıda çok önemli rol oynuyor.